

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1195/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713220987
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713220987.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa Stavebné bytové družstvo Zvolen, Nográdyho ulica č. 1455/24, 961 50 Zvolen, IČO: 00 222 054, proti odporcovi M. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX V., v konaní o zaplatenie 30,42 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/71/2014-32 zo dňa 18. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 30,42 eur a nahradiť mu trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 75,08 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Žalobca vo svojej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu nedoplatok, ktorý vznikol ku dňu 31. 3. 2011.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, k veci sa nevyjadril. Právny zástupca žalobcu žiadal svoju neúčasť ospravedlniť. Súd preto pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o výkone správy číslo 170 zo dňa 15. 1. 2008, ktorá bola uzavretá podľa zákona č. 182/1993 Zbierky zákonov o vlastníctve bytov a nebytových priestorov medzi správcom Stavebné bytové družstvo Zvolen a ul. A. Nográdyho 1455/24 a vlastníckmi bytov súd zistil, že predmetom zmluvy bolo komplexné zabezpečenie výkonu správy domu, ktorou je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome okrem iného predáčku údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a príslušenstva bytového domu, služby a plnenia poskytované s užívaním bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ako aj ďalšie dojednané činnosti za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, ako aj na základe ustanovení zákona. V článku 2. bod 1, písm. d) zmluvy o výkone správy vlastníci splnomocnili správcu v zmysle zákona vymáhať vzniknuté nedoplatky aj súdnou cestou a v exekučnom konaní. V článku 4 zmluvy boli zakotvené práva a povinnosti vlastníkov bytov a to v bode 2, písm. a) článku 4 na zabezpečenie prevádzky, údržby a opráv domu sú vlastníci bytov povinní platiť mesačné preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a na služby a plnenia poskytované s užívaním

bytu najneskôr do 20.-teho dňa bežného mesiaca. V článku 4 bod 4 bolo určené, že vyúčtovaním zistených nedoplatok skutočných nákladov za služby a plnenia poskytované s užívaním bytu sú vlastníci povinní zaplatiť správcovi do 15 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Ak budú vlastníci v omeškaní so splnením tejto povinnosti, sú povinní zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 1,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa, keď dlh vznikol až do jeho zaplatenia, ktorá je výnosom správcu. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý. Zo zoznamu vlastníkov bytov súd zistil, že zmluvu podpísal aj žalovaný.

Zo súm analýz platieb za obdobie od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2013 súd zistil, že k 1. 1. 2011 vznikol v byte žalovaného nedoplatok 30,42 €.

Pokusom o zmier zo dňa 29. 11. 2012 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 30,42 € s tým, že celkový nedoplatok predstavoval vo výške 50,60 € + poštovné za doporučené zásielky 2,40 €, t.j. spolu 53,- €. Časť nedoplatku bola krytá zo zálohy vo výške 22,58 € a vznikol tak nedoplatok 30,42 €. Žalobca žiadal žalovaného, aby tento nedoplatok vyrovnal do 8 dní od doručenia pokusu o zmier, v opačnom prípade si bude uplatňovať nárok súdnou cestou.

Podľa § 1 zákona č. 182/1993 Zbierky zákonov ods. 1 tento zákon upravuje spôsob a podmienky nadobudnutia vlastníctva bytov nebytových priestorov v bytovom dome, práva a povinnosti vlastníkov týchto bytových domov, práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ich vzájomné vzťahy a práva k pozemku.

Podľa § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Zbierky zákonov v platnom znení vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o výkone správy č. 170 podľa zákona č. 182/1993 Zbierky zákonov a v zmysle takto uzavretej zmluvy sa zaviazal platiť mesačne preddavky do fondu prevádzky, údržby a opravy podľa článku 4 bod 2, písm. a) zmluvy. Analýzou platieb za obdobie od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2013 mal súd preukázané, že vznikol nedoplatok vo výške 30,42 €, súd preto zaviazal žalovaného túto sumu žalobcovi zaplatiť.

Žalobca sa ďalej domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 1,5 promile za každý deň omeškania, pričom súd v tejto časti žalobu zamietol. Rozhodol tak na základe tých skutočností, že zmluvná pokuta nie je príslušenstvom zabezpečenej pohľadávky, ani opakujúcim sa plnením, ale ide o nárok so samostatným skutkovým základom, ktorý nie je možné priznať žalobcovi do budúca. Pokiaľ by si takýto nárok uplatnil žalobca, tento musí byť v návrhu vyčíslený konkrétnou peňažnou sumou a musí byť zrejmé, za ktoré konkrétne obdobie sa nárok na zmluvnú pokutu uplatňuje. Tieto skutočnosti a absentujú v podanej žalobe, súd preto žalobu, pokiaľ ide o zmluvnú pokutu z týchto dôvodov zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko mal za to, že žalobca mal neúspech len v nepatrnej časti, čo sa týka základu uplatneného nároku, súd priznal nárok v celom rozsahu. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 16,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 58,58 €, t.j. spolu 75,08 €. Trovy právneho zastúpenia súd priznal podľa § 10 ods. 1 vyhlášky číslo 655/2004 Zbierky zákonov v platnom znení a to za dva úkony právnej pomoci po 16,60 € + dvakrát paušál po 7,81 €, ku ktorým pripočítal 20 % DPH. Žalovaný nemal v konaní úspech, preto ho súd zaviazal takto vzniknuté trovy zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.“

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti výroku, ktorým okresný súd zamietol žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 1,5 ‰ z dlžnej sumy 30,42 eur za každý deň omeškania odo dňa vydania platobného rozkazu až do zaplatenia. Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie z toho dôvodu, že rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. Navrhovateľ okresnému súdu vytkol, že jeho argumentácia ohľadne nepriznanej zmluvnej pokuty je nedôvodná, v rozpore s platnou právnou úpravou a rozhodovacou praxou súdov. Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu v jeho odvolaní napadnutej časti je arbitrárne, nakoľko žiadna právna úprava a rovnako rozhodovacia prax súdov neustanovuje, že len príslušenstvo pohľadávky a opakujúce sa plnenia môžu byť priznané do budúca a že zmluvná pokuta

musí byť v žalobe vyčíslená konkrétnou peňažnou sumou. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že „ku dňu vydania rozhodnutia o splnení zmluvnej pokuty nie je hlavný záväzok splnený, a teda nie je možné sumu zmluvnej pokuty vyčísliť“. Neobstojí preto podľa navrhovateľa argumentácia okresného súdu, že zmluvnú pokutu nie je možné priznať do budúcnosti. Navrhovateľ v odvolaní ďalej zdôraznil, že ak nie je zaplatený hlavný záväzok, a teda zmluvnú pokutu ako akcesorický záväzok nie je možné kapitalizovať konečnou sumou, nie je možné zmluvnú pokutu nepriznať z dôvodu, že nemôže byť priznaná do budúcnosti, pretože ak nie je zo strany odporcu zaplatený hlavný záväzok, ktorého zaplatenie zmluvná pokuta zabezpečuje, nie je objektívne rovnako možné zo strany navrhovateľa zmluvnú pokutu v žalobe vyčísliť konkrétnou peňažnou sumou za konkrétne časové obdobie, nakoľko navrhovateľ nevie objektívne určiť čas, kedy dôjde k zániku hlavného záväzku, ktorého zaplatenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Vzhľadom na uvedené je podľa navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti rozporné s platnou právnou úpravou a rozhodovacou praxou. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ v odvolaní navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe navrhovateľa v celom rozsahu vyhovie a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 29,52 eur s DPH.

Odporca sa k obsahu odvolania nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vo vzťahu k posúdeniu nároku na zmluvnú pokutu, ktorú si navrhovateľ uplatnil vo výške 1,5 ‰ z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa vydania platobného rozkazu až do zaplatenia uviedol, že zmluvná pokuta nie je príslušenstvom zabezpečenej pohľadávky ani opakujúcim sa plnením, ale ide o nárok so samostatným skutkovým základom, ktoré nie je možné priznať navrhovateľovi do budúcnosti. V uvedenej súvislosti okresný súd ďalej uviedol, že pokiaľ si navrhovateľ nárok na zmluvnú pokutu, mal ho v návrhu na začatie konania vyčísliť v konkrétnej peňažnej sume, pričom z vyčíslenia zmluvnej pokuty musí byť zrejmé, za ktoré konkrétne obdobie si navrhovateľ nárok na zmluvnú pokutu vyčísliť a uplatniť. Tieto skutočnosti v podanej žalobe absentujú, preto okresný súd žalobu vo vzťahu k nároku na zmluvnú pokutu zamietol.

Navrhovateľ s takýmto záverom okresného súdu nesúhlasil a v odvolaní uviedol, že ku dňu rozhodnutia okresného súdu nebola v žalobe uplatňovaná pohľadávka zo strany navrhovateľa uhradená, preto nebolo možné vyčísliť zmluvnú pokutu.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že s uvedenou argumentáciou navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože zmluvná pokuta, tak ako správne uviedol okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, je nárok so samostatným skutkovým základom. Zmluvná pokuta je sankcia majetkovej povahy, ktorú Občiansky zákonník ustanovuje pre prípady, keď dlžník svoju povinnosť riadne a včas nesplní a ocitne sa tak v omeškaní. Ide však o špeciálny zabezpečovací prostriedok, na uplatnenie ktorého na rozdiel od iných právnych sankcií (úrok alebo poplatok z omeškania, ktoré nastávajú zo zákona a sú všeobecnej povahy), je potrebný právny úkon, a to dohoda účastníkov, ktorá musí mať obligatórne písomnú formu, a to bez ohľadu na to, akú formu má zmluva ňou zabezpečovaná. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky zmluvnej pokuty alebo určenie spôsobu jej určenia, pričom musí byť tiež dohodnutý účel zmluvnej pokuty, t. j. na porušenie ktorej právnej povinnosti je zmluvná pokuta viazaná. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ bola v Zmluve o výkone správy č. 170 zo dňa 15. 01. 2008 v čl. 3 bod 8 dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 1,5 ‰ z dlžnej sumy za každý deň omeškania a táto sankcia bola viazaná za nesplnenie povinnosti vymedzenej v článku 3 bod 7 Zmluvy t. j. povinnosti uhradiť vyúčtovaním zistený nedoplatok v lehote 15 dní od doručenia vyúčtovania, tak podľa účelu zmluvnej pokuty dohodnutej v Zmluve o výkone správy č. 170 zo dňa 15. 01. 2008 bola zmluvná pokuta viazaná na porušenie povinnosti uhradiť nedoplatok v lehote 15 dní od doručenia vyúčtovania (čo znamená, že už 16-ty deň od doručenia vyúčtovania bol navrhovateľ v omeškaní so splnením uvedenej povinnosti) a nie za nesplnenie povinnosti uloženej platobným rozkazom, tak ako si nárok na zmluvnú pokutu uplatnil v návrhu navrhovateľ. Pre prípad omeškania dlžníka s úhradou rozhodnutím súdu priznanej žalovanej sumy mal navrhovateľ možnosť uplatniť si úrok z omeškania v zákonom prípustnej výške, preto neobstojí

odvolacia námietka navrhovateľa, že v čase podania žaloby nebolo zrejmé, kedy bude dlžná suma zo strany odporcu uhradená a teda podľa navrhovateľa nebolo možné uplatniť si sankciu za omeškanie s jej úhradou v podobe vyčísleného nároku na zmluvnú pokutu, keďže navrhovateľ mal možnosť sankcionovať omeškanie dlžníka s úhradou rozhodnutím súdu priznanej žalovanej sumy sankciou v podobe úroku z omeškania a nárok na zmluvnú pokutu si vyčíslil do podania návrhu na začatie konania.

Pokiaľ teda okresný súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol argumentujúc tým, že nárok na zmluvnú pokutu je nárok so samostatným skutkovým základom, ktorý okrem iného vychádza z účelu dohodnutia zmluvnej pokuty vyjadrenom v porušení konkrétnej právnej povinnosti, na ktoré porušenie je vznik nároku na zmluvnú pokutu viazaný (v tomto prípade porušenie povinnosti vymedzenej v článku 3 bod 7 Zmluvy o výkone správy č. 170 zo dňa 15. 01. 2008), tak rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku je vecne správne a nemožno mu vytknúť v odvolaní uvádzané pochybenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v nadväznosti na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (ust. § 151 ods. 1 O. s. p.), pričom odvolací súd nemal z obsahu spisu vznik trov odvolacieho konania odporcu preukázaný (ust. § 151 ods. 2 O. s. p.).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

V Banskej Bystrici dňa 29. 12. 2015

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.